

buurtkrant

DECEMBER 2013/JANUARI 2014

Oude Westen

Jaargang 43/44

2 Van de straat geplukt:
Fidae Otmani

3 Singphony: zingen en
karaktertraining

NIEUWS

Stadsmarinier +
Deelgemeente
Centrum

4+5 Op wereldreis in eigen stad
Facelift voor 'Kopblok' Tiendplein

8 Rondje Groen
door ons Oude Westen

www.aktiegroepoudewesten.nl

Eigen ondersteuning voor de Aktiegroep in 2014

Maandag 25 november heeft de Deelgemeenteraad Centrum, onder het toezicht van vijftig Oude-Westenaren, unaniem het besluit genomen om de Aktiegroep in 2014 eigen ondersteuning te geven waar zij zelf de volledige zeggenschap over heeft. Na een turbulent 2013 waarin veel onduidelijk was over status en inhoud van deze ondersteuning komt er in 2014 de rust en zekerheid waar de actieve wijkbewoners inmiddels hard aan toe waren.

Einde discussie opdrachtformulering

Kern van de discussie was de formulering van de opdracht voor de ondersteuning. Welzijnsinstelling Radar wilde, als verantwoordelijke voor het leveren van ondersteuning, vooraf de gewenste inzet en eindresultaten vaststellen.

De Aktiegroep betoogde dat zij in de afgelopen decennia een praktijk heeft ontwikkeld met een actief netwerk waarin de wensen en inzet van de actieve vrijwilligers leidend zijn voor de professionele ondersteuning. Dus niet aan het begin van het jaar vaststellen welke ontwikkelingen inzet gaan vragen, maar klaar staan voor elk nieuw initiatief en daarbij de passende hulp bieden als dat nodig is. Resultaten uit het verleden zijn geen garantie voor de toekomst, het is wel een feit dat de Aktiegroep met dit model in staat is geweest zich constant te vernieuwen en nieuwe mensen aan zich te binden. Aan deze discussie over de opdrachtformulering is nu een eind gekomen.

Samen aan de slag

Nu de ondersteuningsvraag geen onderwerp van discussie meer is kan alle energie gericht worden op samenwerking. Want hoe hoog de emoties soms ook opliepen, de samenwerking tussen in het bijzonder Radar en Kwadraad als uitvoerders van zorg en welzijn en de Aktiegroep werd en wordt nog steeds gezien als noodzakelijk. Gelukkig heeft het afgelopen jaar laten zien dat samenwerking op de werkvloer geen probleem is. We kunnen nu meer gaan doen dan elkaar steunen, en echt samen optrekken bij het ontwikkelen van activiteiten en projecten.

Inzet beloond

Rest nog om te constateren dat dit alles te danken is aan de bewoners van Het Oude Westen zelf die met regelmaat en in groten getale hebben laten merken wat zij belangrijk vonden. Aan een zeer actieve en betrokken deelraad die zich ontvankelijk heeft opgesteld voor argumenten én emoties. En een

deelraadbestuur dat, volgens sommigen weliswaar laat, maar uiteindelijk zelf het verlossende voorstel deed. Hierdoor kon een unaniem besluit genomen worden. Alle partijen benadrukken dat er geen meningsverschil is over wat we willen bereiken: de bewoners van Het Oude Westen die zich in willen zetten voor hun wijk optimaal ondersteunen.

De Buurtkrant krijgt nieuwe huurders

Jarenlang werd de binnenpagina van de Buurtkrant gehuurd door de stadsmarinier. Die zette er zijn eigen stukken in, waaronder een portret-tengalerij van de buurtagenten, maar gaf ook ruimte voor berichten van de Alliantie West-Kruiskade, Woonstad en de Deelgemeente. Omdat de stadsmarinier per 1 januari 2014 de huur heeft opgezegd, heeft de Buurtkrant de binnenpagina aangeboden aan diverse instellingen in de wijk. Daar werd razendsnel op gereageerd door Radar Wmo Diensten, zorgcentrum de Leeuwenhoek, Pameijer en zorgcentrum Laurens Antonius Binnenweg. Voor de tragere reageerders is er 1x in de twee maanden nog een kwart pagina te huur over. Daarnaast kunnen er ook in de toekomst stukken naar de redactie worden gestuurd. Hiermee is de financiële toekomst van de Buurtkrant veilig gesteld. Want de redactie, het schrijven, fotograferen en de huis-aan-huis-bezorging is allemaal onbetaald vrijwilligerswerk, maar de vormgever en drukker moeten natuurlijk wel betaald worden.

kan
OOK
ANDERS

Redactie Buurtkrant komt bij u langs

Het Oude Westen is een wijk met veel actieve en sociaal betrokken groepen met een grote diversiteit aan kennis, ervaringen en meningen over de gang van zaken in de wijk. De redactie bespreekt elke maand met een andere groep de inhoud van de volgende Buurtkrant. Ideeën voor deze Buurtkrant werden aangedragen in een dialoogbijeenkomst met een aantal meiden uit Het Oude Westen. Voor het volgende nummer gaan we bij de Krachtvrouwen op bezoek.

Groepen kunnen ons uitnodigen via boeket@antenna.nl, of via opbouw-werkers Natalie Dupon en Petra van den Berg bij de Aktiegroep: 010-4361700.

Gelukwensen van De Leeuwenhoek

Humanitas staat bol van de plannen voor 2014. Leiddraad bij wat we doen is het verhogen van het geluk van mensen. Met onze zorg, welzijn en dienstverlening willen we daaraan een bijdrage geven; daar kunnen bezuinigingen, aanbestedingen en kortingen niets aan veranderen. Daarmee willen we uitstralen dat het leven de moeite waard is geleefd te worden en dat we er met z'n allen iets moois van kunnen maken. Samen, dat is onze kracht! Met die gedachte wensen directie, bewoners en medewerkers van Humanitas De Leeuwenhoek u allen een heel gelukkig en voorspoedig 2014.

De Aktiegroep Het Oude Westen wenst u fijne kerstdagen en een gezond 2014

trainen wanneer dat kon.”Naast de tijd die zij op de boksschool doorbrengt, gaat zij naar school. Zij zit in het eindexamenjaar op het Carré College. In de weekenden werkt zij bij de supermarkt. “Ik vind het belangrijk om zelf geld te verdienen omdat ik dan onafhankelijk kan zijn.” Fidaa woont met haar moeder en haar broertje al haar hele leven in het Oude Westen. “Mijn moeder komt af en toe ook kijken als ik aan het kickboksen ben, dat is voor mij heel belangrijk. Mijn moeder is mijn grootste voorbeeld. Ik heb veel respect voor de manier waarop zij mijn broertje en mij alleen opvoedt. Wij komen niets te kort.”

Ondanks moeilijkheden doorzetten

Ook Khalid is voor Fidaa erg belangrijk. “Ondanks dat hij aan zijn been is geopereerd, staat hij hier weer les te geven. Hij geeft nooit op. Ik leer van hem dat je ondanks moeilijkheden toch moet doorzetten. Ik zie hem als mijn vader. Hij helpt mij als ik het moeilijk heb en hij moedigt mij aan het goede te doen. Als hij ziet dat je serieus bent in wat je wil, investeert hij in je.” Als Khalid een paar dagen later in de boksschool naast Fidaa staat en zij vraagt: ‘Lijk ik niet een beetje op mijn soort-van-vader?’ moeten zij allebei erg lachen. Khalid komt maar net tot Fidaa’s oksel en hij ziet er uit alsof hij je vooral te snel af zal zijn maar niet al te hard zal slaan, terwijl zij er bij staat alsof zij je zonder moeite knock out slaat. Ze zien er helemaal niet hetzelfde uit, maar wel valt op dat Khalid vaderlijk advies geeft aan Fidaa, haar af en toe een beetje plaagt en haar uitdaagt om zo beter haar best te doen.

In het kickboksen heeft Fidaa niet veel vrouwelijke voorbeelden. “Voor de mannen zijn er veel meer grote helden, er zijn maar weinig vrouwen die dit doen. Ik denk wel dat het er in de toekomst meer worden. Ik kijk op YouTube filmpjes van dames kickboksen. Ik probeer dan wat techniek en trucjes af te kijken. Als het zou kunnen zou ik wel graag professioneel kickboksen. Maar daar moet ik nog wel veel voor trainen. En afvallen, want dan

boksles gegeven. Daarvoor kreeg ik een tien, door de goede tips van Khalid. Ik help hem ook graag als hij les geeft aan de kinderen. Ik vind het leuk om met kinderen te werken.” Khalid is dit ook opgevallen: “Daar kan Fidaa goed in worden. Ze kan goed omgaan met de jongere kinderen, ze is een goed positief

‘Voor de mannen zijn er veel meer grote helden, er zijn maar weinig vrouwen die dit doen.’

ben ik sneller.” Tot nu toe heeft zij twee wedstrijden gebokst waarvan zij er eentje heeft gewonnen. Zelf zou Fidaa wel zo’n voorbeeld willen zijn voor anderen. “Ik probeer dat ook wel te zijn voor de meiden in de buurt, als er bijvoorbeeld gevochten wordt op straat, dan ga ik daar tussen staan en probeer het met woorden op te lossen. Ik laat dan zien dat je het ook normaal kunt oplossen. Dat vechten is niet nodig, want er zijn andere en leukere manieren waarop je jezelf kunt bewijzen.

Helpen met lesgeven

“Als ik klaar ben met mijn middelbare school wil ik een opleiding in de beveiliging doen, daar is werk in te vinden, zeker voor vrouwen. Op school vinden ze het wel stoer dat ik kickboks. Ik heb daar ook kick-

mens van binnen en dat straalt zij uit naar anderen. Ze is een doorzetter en daardoor hebben anderen respect voor haar. Ik hoop dat zij later het lesgeven van mij zou willen overnemen.” Voorlopig gaat Fidaa het druk krijgen. “Als ik op het MBO zit en ook in de avonden zal gaan stage lopen en werken wordt het volgen van de trainingen wel moeilijker, maar: ‘waar een wil is, is een weg.’”

En als je dan een tijdje met deze positieve aanpakster praat, word je zelf ineens ook enthousiast en sta je voordat je het weet met bokshandschoenen aan je in het zweet te werken. En als je ’s avonds thuis overal spierpijn voelt, heb je nog meer respect voor deze doorzetter.

Fidaa Otmani

We ontmoeten Fidaa Otmani in de boksschool van Khalid op de hoek van de Kogelvangerstraat. Een meisjes in een ruimte die gedomineerd wordt door jongens en mannen. Maar Fidaa lijkt hier geheel op haar plek en de anderen begroeten haar direct bij binnenkomst. Ook de jongere kinderen, die op dat moment aan het trainen zijn, vinden het leuk als Fidaa aan het eind hen komt helpen en zij tegen haar mogen boksen.

“Ik was dertien toen mijn oom mij aanspoorde om te gaan kickboksen. Op dat moment voetbalde ik, ik was best een goede keeper. Mijn oom zag dat ik lang was en kracht had en stelde voor dat ik een keertje met

mijn broertje mee zou komen naar de training. Op die manier ben ik de boksschool van Khalid binnen gekomen. En ik dacht meteen: ‘Dit vind ik écht leuk!’ Ik was direct fanatiek en ging ook in de ochtenden

Wijkparticipatie Woonstad in het Oude Westen

De grootste huisbaas in het Oude Westen is woningcorporatie Woonstad Rotterdam. Wettelijk is vastgelegd dat corporaties haar huurders de gelegenheid moeten geven invloed uit te oefenen op haar beleid. Woonstad Rotterdam wil dat ook graag. Door een goede inbreng van bewoners worden plannen beter en wordt het draagvlak voor aanpakken in een wijk groter.

Sinds kort is een kleine werkgroep van bewoners en medewerkers van Woonstad Rotterdam bezig om te bedenken hoe we dit in het Oude Westen vorm gaan geven. Het idee is om tot een wijkparticipatiegroep te komen, die de veelkleurigheid van het Oude Westen in zich bergt

en daarmee verschillende perspectieven op de wijk. De groep brengt een aantal keren per jaar een thema ter discussie in de wijk. Dit hoeft zich niet te beperken tot het bezit van Woonstad Rotterdam. Ook Woonstad vindt dat we beter met z’n allen kunnen nadenken over hoe we het Oude Westen in z’n geheel vooruit kunnen helpen. Naast Woonstad en bewoners, nemen daarom ook de deelgemeente (of de toekomstige variant daarvan), ondernemers en eigen woningbezitters aan de discussie deel.

Het belang van wijkparticipatie is dat iedereen in een vroeg stadium betrokken kan worden bij het maken van plannen. Dat geldt zowel voor initiatieven van Woonstad en de deelgemeente, als voor

initiatieven van bewoners. Dat levert betere en sterke plannen op, die meer gedragen worden in de wijk. Natuurlijk lopen belangen van verschillende partijen uiteen. Ook zal er altijd een spanning bestaan tussen plannen voor wijkontwikkeling in het algemeen en belangen in de complexen. Daarom is het belangrijk dat daar open discussies over gevoerd kunnen worden en dat je elkaars perspectief leert kennen. Projecten als Drugs in Kleur, Samen door een Deur en Alliantie West-Kruiskade laten dat zien. Door elkaar te informeren en bereid te zijn naar elkaar te luisteren, kunnen ook schijnbaar onoverkomelijke verschillen overwonnen worden.

Voorbeelden van thema’s waarover gediscussieerd kan worden zijn:

- Oud worden in het Oude Westen: zijn er voldoende ouderenwoningen; hoe staat het met de voorzieningen; is het veilig op straat?
- Woningverbetering: voor wie; voor welke prijs; op welke termijn?
- Opgroeien in de wijk: hoe kindvriendelijk is de buurt; is er voldoende speelgelegenheid; hoe is de kwaliteit van de gezinswoningen?
- Duurzaamheid: groene daken; energielabels; zonnepanelen.

De werkgroep neemt binnenkort een eerste initiatief voor een wijkbijeenkomst met als thema ‘Meer zeggenschap van bewoners over wijkbudgetten van Woonstad Rotterdam’. In deze bijeenkomst gaan we bedenken hoe bewoners meer zeggenschap kunnen krijgen over het geld dat Woonstad besteedt aan

bijvoorbeeld leefbaarheid. Daarmee wordt tegelijkertijd duidelijk hoe de werkgroep de rol van de wijkparticipatiegroep ziet. Zij gaat vooral de discussie organiseren met iedereen die daar aan mee wil doen, in plaats van zelf aan tafel te gaan zitten en vertegenwoordiger te zijn van de hele wijk. Na de eerste themabijeenkomst gaat de kleine werkgroep op zoek naar uitbreiding. We komen dan bij u terug!

De geschiedenis van Het Oude Westen in 1000 voorwerpen

‘My home is my castle’ zeggen ze wel eens. Bij een kasteel hoort een slotgracht met een brug die pas neergelaten wordt nadat gecontroleerd is of er goed volk aan de poort staat. Zo werkt het tegenwoordig bij gewone huizen ook. Je moet eerst bellen, dan door een metalen plaatje je naam of ander wachtwoord roepen en daarna wordt na een dubbelcheck via een camera al of niet de deur opengered. Dat was vóór de stadsvernieuwing wel anders. De meeste huizen hadden toen een ouderwets keukendeurslot op de voordeur en veel Oudewestenaren hadden standaard een looper aan hun sleutelbos hangen: een sleutel zonder ‘baard’ waarmee je zonder veel moeite elke deur open kon krijgen. Je hoefde niet te wachten tot je moeder of vriendin de deur van twee hoog met een touw van het slot had getrokken. Je belde aan en stapte gelijk daarna naar binnen.

(6) De looper

In noodsituaties maakten wijkprofessionals daar ook wel eens gebruik van. Bij gepensioneerd huisarts Jan Hekman staan zijn eerste ervaringen daarmee in zijn geheugen gegrift. ‘Het was 1976. Ik was opgeroepen bij een zieke oude mevrouw in de Zijdewindestraat. Ze had pijn in haar borst en omdat het mij ernstig leek, liet ik haar in het ziekenhuis opnemen. Mevrouw woonde samen met haar broer, een broze oude man. Ik maakte

me zorgen of hij het wel alleen zou redden en ging daarom de volgende ochtend even langs. Toen er na een paar keer bellen nog steeds niet open werd gedaan, maakte ik de deur met een looper open. Ik vond de man dood in de gang. Een heftige ervaring voor de prille huisarts die ik toen nog was. Ik heb de looper nog een aantal keren gebruikt, voornamelijk bij oude mensen die moeilijk de trap op en af konden. Met de nieuwe huizen en sloten werd hij nutteloos, maar ik bewaarde hem nog jarenlang als relikwie in mijn tas.’ Waren de mensen vroeger beter te vertrouwen? Waren er minder dieven? Welnee, er was gewoon minder te halen in de huizen in het Oude Westen: minder kroonjuwelen en andere verhandelbare elektronica.

COLUMN VAN

Hannie

Als mijn zus de trap op komt, zie ik het al. Haar gezicht staat op onweer. Wie of wat mag de oorzaak zijn? Zij valt met de deur in huis en vraagt geërgerd waar ik gister was. Zij was bij mij aan de deur geweest en ik had niet open gedaan. “Luister Ans, ik ga niet elke dag thuis zitten wachten om te zien of het Hare Majesteit behaagt bij mij een kop koffie te komen nuttigen.” Dat had ik zo niet moeten zeggen want haar ergernis neemt daardoor alleen maar toe. Ik praat er maar snel overheen. “Ik ben naar de Drievriendendwarsstraat geweest om naar een woninkje te kijken.” Haar mond valt open. Even is zij sprakeloos en dan struikelt zij over haar woorden. “Ga jij verhuizen? Waarom in godsnaam? En wat moet jij in hemelsnaam in een dwarsstraat?” Had ik nou maar een andere smoes verzonnen. Maar ja, nu is het te laat en ik kom er niet meer onderuit om uitleg te geven. “Ans hier kom ik niet meer zo gemakkelijk de trap op en af en een benedenwoninkje zou voor mij zo gek niet zijn. En van de burens had ik gehoord dat er in de Drievriendendwarsstraat oude pandjes worden gerenoveerd. Op de begane grond komen kant en klare tweekamerwoningen. En daar ben ik gaan kijken. Als je niks vraagt, weet je ook niks.” “Sinds wanneer heb jij last van jouw heupen? Is daar niets aan te doen? En waarom ga je dan niet naar een woning met lift?” De ondervraging gaat door. Zoals te verwachten is, weet zij van geen ophouden. “In het Oude Westen zijn woningen met liften niet zo dik gezaaid en ik hoef niet zo nodig mijn wijk uit” zeg ik een beetje vals, omdat Ans destijds naar een pseudo-chique wijk is verhuisd. Zij is echter te opgewonden om deze sneer op te merken en zeurt verder: “Als je dan toch wat anders wilt, ga dan naar een fatsoenlijke straat. Ik ben blij dat onze ouders dat niet meer hebben hoeven meemaken dat hun dochter naar een dwarsstraat verhuist.” “Ans, dat is een ouderwetse gedachte, dat een dwarsstraat armoedig zou zijn. Toevallig is de Drievriendendwarsstraat een van de leukste en rustigste straatjes van Rotterdam en mischien woon je daar straks meer op stand dan in jouw wijk. Maar maak je niet druk; het is nog niet zo ver. Ik moet er nog eens rustig over nadenken en dan met name of ik de huur wel kan gaan opbrengen.” Met een moedeloze zucht zijgt zij neer op een stoel en vergeet zelfs haar jas uit te doen. De koffie is inmiddels klaar en met een bakje en een kaakje kan zij een beetje bijkomen.

Drievriendenproject

Jarenlang is er gesteggeld over de toekomst van dertien pandjes in de Drievriendendwarsstraat en de Drievriendenstraat. Kernvraag was: renoveren of afbreken en nieuwbouw. Vele medewerkers van de woningbouwcorporatie hebben er hun tanden op stuk gebeten. Er werd geen onderhoud meer gepleegd en er werden woningen gekraakt. De verloedering nam hand over hand toe. Niet alleen aan de binnenkant, maar ook aan de gevels en de tuinen.

Historisch Erfgoed
Centraal in het project is de Drievriendendwarsstraat, die door nagenoeg iedereen als een verademing in de binnenstad werd ervaren. Woonstad zag er ondanks de vele rapporten geen brood in en tot opluchting van bijna alle betrokkenen werden de pandjes door de gemeenteraad tot Historisch Erfgoed verklaard en daarmee werd de mogelijkheid van sloop geblokkeerd.

Een particulier initiatief, ‘De drie vrienden C.V.’, zag er wel brood in, kocht het hele project op en startte de renovatie. Uitgangspunt voor de initiatiefnemer Bob Vreugdenhil was dat de gevel optimaal in de oorspronkelijk stijl moest worden teruggebracht. Niet alleen de houten kozijnen, maar ook de

kleine gebrandschilderde raampjes bovenin de kozijnen. De deuren met ingebouwde roosters komen ook terug. Nu reeds is te zien dat een en ander met de grootste zorg wordt uitgevoerd. Van binnen ondergaan de woningen een metamorfose. Oude wanden werden er uitgesloopt en er wordt een nieuwe indeling gemaakt. Vloeren, wanden, plafonds en ramen worden wat temperatuur en geluid betreft optimaal geïsoleerd. Uitwendig komen er nieuwe daken op en wordt de fundering gerepareerd.

Complete inrichting en de huren navenant
De woningen worden compleet ingericht met centrale verwarming, een keukenblok met koelkast en vriezer, combi-oven met magnetron, gaspitten, vaatwasser en luxe laminaat met een neutrale kleur. De indeling van alle pandjes blijft hetzelfde: tweekamerwoningen op de begane grond en een driekamer-

woning op de verdieping. Deze maand komt fase 1 gereed; acht woningen in de Drievriendendwarsstraat. Nu al komen er regelmatig potentiële huurders kijken en er zijn drie woningen verhuurd. In mei 2014 moet het hele project klaar zijn. Dan zijn ook alle tuintjes opnieuw ingericht en jammer genoeg van bestrating voorzien. Het mag duidelijk zijn dat bij deze kwaliteit van woning en woonomgeving de huren navenant zijn. Op zich niet zo’n bezwaar als je er van uitgaat dat het Oude Westen een woonwijk voor iedereen wil zijn. Voor de tweekamerwoning moet je uitgaan van een huurprijs tussen de 750 en 795 euro. Voor de driekamerwoning zal dat ergens tussen de 950 en 985 euro zijn. De woningen worden verhuurd door makelaar Conform Verhuurbemiddeling Vastgoed. Geïnteresseerden die een kijkje willen nemen, kunnen ook contact opnemen met Bob Vreugdenhil, 06-34597519.

Singphony: zingen en karaktertraining

Het Oude Westen is sinds een jaar een creatief initiatief rijker: Singphony. Onder leiding van Daniela Leito zingen tien jongeren van 12 tot 27 jaar oud de sterren van de hemel. Daniela zelf omschrijft haar rol bescheiden: “Het gaat om wat de jongeren zelf doen, ik fungeer slechts als een soort adelaar boven hen.”

Een jaar geleden ging Singphony van start. Tijdens haar zangcarrière heeft Daniela ervaren dat het fijn is om een coach te hebben. Een coach die meer doet dan zangles geven alleen. Ze heeft zelf wel zangles gehad, “maar ik zag dat zangles alleen niet genoeg was.” Daniëla was al zangcoach en kon met Singphony terecht op de zolder bij de Aktiegroep. Dat aanbod heeft er voor gezorgd dat Singphony kon groeien. Nu studio MAEH in de van Speykstraat zit, hebben ze daar een plekje weten te vinden. Singphony zal op zeer korte termijn het project ‘Hear Your own voice’ in samenwerking met Studio MAEH uitvoeren.

Om het initiatief voor iedereen toegankelijk te maken, is er een beginnersgroep en een groep voor gevorderden. Op dit moment is er een groep van tien vaste leden. Iedereen die mee wil doen is welkom; bij de eerste kennismaking wordt door Daniëla gekeken wie in welke groep past. Om de kwaliteit voor iedereen hoog te

houden, zijn er plannen om in de toekomst een nieuwe beginnersgroep te starten.

Het coachen en lesgeven doet Daniëla met veel plezier vrijwillig. De twintig euro per maand die de jongeren betalen voor hun lessen worden volledig besteed aan materialen voor Singphony. “Sommigen denken: je bent gek, maar het is mijn passie. Geef je passie door, heb ik altijd geleerd.”

Niet alleen zangles
Jongeren krijgen twee uur per week les, maar wat Singphony zo bijzonder maakt, is dat deze lessen niet alleen uit zangles bestaan. Samen met collega’s en vrienden geeft Daniëla ook muziektheorie en karaktertraining. De karaktertraining bestaat onder andere uit weerbaarheidstraining, discipline en vrijwilligers-werk en is er op gericht jongeren te behoeden voor de valkuilen van de muziekindustrie. Door haar jarenlange ervaring in de muziekwereld weet Daniëla als geen ander hoe deze in elkaar zit. Ook leren de jongeren tijdens de lessen dankbaar te zijn en niet arro-

gant te worden. En bovenal leren ze zichzelf te blijven, “want Beyonce hebben we al”. Daarnaast leren zij dat het belangrijk is om jezelf vrijwillig in te zetten voor de ander, bijvoorbeeld door klusjes doen en optreden zonder vergoeding. En ook daarin geeft ze zelf het voorbeeld. Ze doet namelijk ook vrijwilligerswerk bij de Aktiegroep

Daniëla benadrukt dat ze school ook erg belangrijk vindt. Als het op school niet goed gaat, heeft ze contact met de ouders van haar leerling. In sommige gevallen moeten de jongeren dan hun zanglessen op een lager pitje zetten totdat ze Singphony weer met hun schoolwerk kunnen combineren. De jongeren leren ook wat er bij een optreden komt kijken. Ze maken zelf een plan en een begroting als ze ergens willen optreden. Optreden doen ze in de hele omgeving, maar “optredens in het Oude Westen hebben wel voorrang.”. Ze leren hiervoor ook zelf liedjes te schrijven. “Het plan is om met Singphony eind december een nummer op te nemen,” zegt Daniëla.

Succesverhalen
“Ik geloof echt in hen,” zegt Daniëla over de jongeren van Singphony. Inmiddels kent Singphony al verschillende successen. Zo zingen enkele jongeren uit de gevorderdengroep bij de Ladiesnight in het Casino. Daarnaast wordt er regelmatig opgetreden bij Pathé. Bovendien is één van de jongeren tweede geworden bij een talentenjacht van de SKVR (Fanatics). Een groep om trots op te zijn dus. Voor Daniëla zijn het aantal optredens of prijzen echter niet het belangrijkste. Als ik ze zie groeien en opbloeien is het voor mij al een succesverhaal.

Kennismaken met Singphony?

Neem dan contact op met Daniela Leito. Dit kan telefonisch (010.4361700) of via de mail (singphony@hotmail.com)

December 2013

NIEUWS

Madera House geopend

Het Oude Westen is een steakrestaurant rijker. Op vrijdag 6 december heeft wethouder Karakus het Madera House op het Tiendplein geopend.

Het is allesbehalve een doorsnee steakrestaurant. Vroege vogels kunnen er al terecht om 07:30 uur voor een 'power ontbijt', met kranten, tijdschriften en wifi! Verder kunt u er genieten van een gezonde lunch, high tea en van een steak uiteraard.

De eigenaren doen zelf hun boodschappen zoveel mogelijk in Het

Oude Westen; zo betrekken zij de honing van de stadsmariner, kopen ze hun vis bij Andaluze en wordt het brood geleverd door het Vlaamsch Broodhuys. De steaks vormen hierop een uitzondering. Die komen natuurlijk van de Argentijnse pampa's.

Meer informatie op www.maderahouse.nl

Op wereldreis in eigen stad

De West-Kruiskade is een uniek stukje Rotterdam. Door de diversiteit van exclusieve en originele winkels, restaurants, lounges en salons is het Een metropool op één km². Laat dat dan ook de titel zijn van een bijzonder boek dat op donderdag 12 december 2013 aan wethouder Karakus wordt gepresenteerd.

In het boek neemt journalist en

schrijfster Annemarie Sour de lezer mee op reis langs verschillende winkels op en rond de West-Kruiskade. De reis voert langs diverse bijzondere plekken, zoals De Lange Muur, waar kwal op het menu staat en Bharat Lachmansingh waar klanten in de rij staan voor geneeskrachtige kruiden. De trip gaat verder via Vietnamese nepnagels, Argentijnse

Empanadas en Chinese massages tot Hollands ijs aan toe. Een wereldreis in eigen stad. De fotografen Ricky Doornbos en Eelco Roelsma hebben de verhalen van Annemarie geïllustreerd met bijzondere foto's. Meer informatie over Een Metropool op één km²: West-Kruiskade vindt u op www.westkruiskade.com.

Project Doorstroming gestart

Voor bewoners uit Het Oude Westen die graag willen verhuizen is het moeilijk om door te stromen naar een andere, beter passende

woning in de wijk. Zo bleek eerder uit een woonwensenonderzoek dat in 2012 is gehouden in Het Oude Westen. Woonstad Rotterdam heeft dit vraagstuk opgepakt en is gestart met de pilot Doorstroming. In samenwerking met onder andere betrokken bewoners uit de wijk. De wooncorporatie wil daarbij huurders helpen die momenteel te groot wonen en op zoek zijn naar een kleinere woning. En ook buurtgebonden huurders die wegens omstandigheden op zoek zijn naar een grotere woning binnen de wijk.

Binnenkort volgt er meer informatie over de precieze invulling van het project.

Wilt u weten of u in aanmerking komt voor het project of wilt u uw interesse kenbaar maken? Houd dan de website van Woonstad Rotterdam in de gaten of neem contact op met Patricia Leeman, medewerker verhuur project Doorstroming via tel. (010) 440 88 00.

Wandeltour langs wereldse keukens

Op vrijdagavond 20 december kunt u een verrassende wandeltour door de Rotterdamse wereldkeuken maken: een Running Diner in Het Oude Westen. Bij diverse horecagelegenheden aan de West-Kruiskade en de Nieuwe Binnenweg kunt u genieten van een heerlijk hapje. Van exotische delicatessen tot oer-Hollandse snacks.

De wandeltour begint om 19:00 uur en kost slechts €15,- (incl. hapjes en drankjes). Deelnemers gaan onder begeleiding van een gids hun neus achterna, en verkennen de vele facetten van het culinaire Rotterdam. Tijdens de route proeft u hapjes uit verschillende culturen en keukens. Het ene moment eet u aan tafel, dan weer uit de hand, maar ook – zoals past in deze wijk – gezellig op straat. Bij elk hapje hoort een bijzondere ontmoeting. Onderweg ontmoet u horeca-ondernemers, -bezoekers en andere buurtbewoners en die weten wat lekker is. Een smakelijke manier om kennis te maken met het Wereldse Oude Westen!

Meer informatie en reserveren via:
www.rotterdambycycle.nl

Facelift voor 'Kopblok' Tiendplein

Het Tiendplein wordt steeds mooier. Eerder werd het transformatorhuisje al gerenoveerd en kwamen er nieuwe restaurants. Nu krijgt het oude, authentieke Kopblok een facelift.

De meeste mensen kennen dit gebouw van de bank die er lange tijd was gevestigd. Het gebouw dateert van het begin van de 20e eeuw en wordt tijdens deze renovatie in oude stijl hersteld. Dus met de mooie gevel met bogen en orna-

menten zoals je die tegenwoordig steeds minder ziet. De bogen worden weer over de hele gevel doorgetrokken zodat er een fraai geheel ontstaat.

Grand café

De bedrijfsruimtes worden samengevoegd tot een grand café. Pop up-store Lua Fusion zal daardoor verdwijnen, maar Global Hats heeft een nieuwe tijdelijke plek gevonden: net om de hoek, in de Van Speykstraat 8.

Kloppend hart

De renovatie van het Kopblok is de zoveelste stap in de vernieuwing van het Tiendplein. Als de renovaties van de panden zijn uitgevoerd, wordt het plein zelf nog aangepakt. Er komen nieuwe terrassen en het plein wordt mooi uitgelicht. Zo groeit het Tiendplein uit tot hét kloppende hart van de West-Kruiskade.

Fietsles? Boombank? Goed initiatief!

Bewoners van Het Oude Westen met goede ideeën voor hun straat of buurt kunnen deze indienen bij de deelgemeente Rotterdam Centrum. Twee keer per jaar beoordeelt een onafhankelijke jury de binnengekomen voorstellen. De beste ideeën krijgen een financieel steuntje in de rug. In november viel de keuze op de plannen voor een boombank in het wijkpark en fietslessen aan mantelzorgers.

Mailika Azougagh diende het fietsplan voor mantelzorgers in. "Iedere mantelzorger kan zich voor de fietsles opgeven, maar de

meeste mantelzorgers zijn allochtone vrouwen", zegt ze. "Veel van hen zijn het fietsen niet gewend. Zij krijgen bij ons niet alleen

fietsles maar ook de bijbehorende verkeerslessen. We hebben al dertig aanmeldingen binnen."

Het initiatief van Annelies Enkhuizen werd ook beloond. Samen met nog twintig vrijwilligers verzorgt ze de wijk tuin, die altijd tussen 12.00 - 14.00 uur open is en waar veel bewoners gebruik van maken. "We hebben een bijdrage gekregen voor een boombank om de dikke linde in de tuin. Mooi toch? We hebben onlangs al bloembollen geplant die in het voorjaar uitkomen. Ik hoop dat bezoekers dan straks vanaf de nieuwe boombank van de narcissen en tulpen kunnen genieten." Er komen ook twee naam-bogen in de stijl van het hek bij de toegangspoorten van de tuin.

Heeft u ook een goed idee voor uw buurt of straat? Kijk dan voor meer informatie op de website van de deelgemeente Rotterdam Centrum (onder bewonersinitiatieven).

Gebiedscommissie: Stel u verkiesbaar!

Na 19 maart 2014 worden de veertien Rotterdamse deelgemeenten vervangen door veertien gebiedscommissies. Rotterdammers kiezen tijdens de gemeenteraadsverkiezingen van 19 maart 2014 de leden van de nieuwe gebiedscommissies. Het stadsbestuur wordt eenvoudiger en Rotterdammers krijgen meer te zeggen over wat er in hun buurt gebeurt.

Meer informatie over de gebiedscommissies kunt u vinden op: www.rotterdam.nl/gebiedscommissies

Actieve buurtbewoners en ondernemers die wonen en werken in het gebied kunnen zich verkiesbaar stellen als lid van hun gebiedscommissie. Wilt u meepraten en meebeslissen over uw wijk? Stel u dan verkiesbaar! Leden hoeven niet aangesloten te zijn bij een politieke partij. Wel dient u ouder te zijn dan 18 jaar. Bij de Stadswinkels is voorlichtingsmateriaal verkrijgbaar. Ook op www.rotterdam.nl/verkiezingen vindt u meer informatie. Kijk ook onder 'Veelgestelde vragen'!

Vernieuwing Sint-Mariastraat in volle gang

In de Sint-Mariastraat knapt Woonstad Rotterdam 89 kleine, verouderde woningen op. De historische waardevolle panden krijgen een nieuwe fundering en de gevel wordt in oude luister hersteld. 23 woningen worden verkocht als kluswoning en 19 woningen volledig gerenoveerd als sociale huurwoning. De renovatie van de 19 sociale huurwoningen is al in volle gang. Vooral het herstel van de fundering is een lastige en omvangrijke klus. Als er geen onverwachte din-

gen gebeuren, worden de woningen in april 2014 opgeleverd. De verkoop van de kluswoningen is op 21 september begonnen. Inmiddels worden er voor 13 woningen serieuze gesprekken gevoerd met potentiële kopers. Als deze gesprekken voorspoedig verlopen, kan het funderings- en gevelherstel van deze woningen in het eerste kwartaal van 2014 beginnen. Woonstad Rotterdam informeert de tijdelijke bewoners van de woningen op tijd over de startdatum.

van deelgemeente

naar gebiedscommissie (deel 2)

Van Deelgemeente naar gebiedscommissie : Op 19 maart 2014 gaan we weer naar de stembus, voor de gemeenteraad en de gebiedscommissie. De Deelgemeente verdwijnt en daarom brengt de Buurtkrant in een reeks artikelen u op de hoogte brengen van de consequenties van deze veranderingen. In dit tweede artikel gaat het over wonen, drugs-overlast en luchtkwaliteit

In het gebiedsplan worden voorstellen en plannen opgenomen die tot doel hebben om de wijk, en de mensen die er wonen en werken, erop vooruit te laten gaan. Bijvoorbeeld over Wonen/ Veiligheid /Overlast door burens of jongeren/Onderwijs /Ouderen. Met het gebiedsplan 2014 is een eerste stap gezet in de samenwerking van bewoners, ondernemers, gemeentelijke diensten en Woonstad, want hoewel 73 % van de bewoners in 2010 zei tevreden te zijn met de buurt, is er nog veel wat beter kan. Wat staat er in het gebiedsplan?

40% eigen woningbezit of bouwen voor de buurt

In 2030 zou het eigen woningbezit in de wijk 40% moeten zijn. Nu is dat 16%. In hetzelfde gebiedsplan kunnen we lezen dat het erg moeilijk is om een huurwoning te krijgen in de wijk en ook dat 30% van de huishoudens moeite heeft om rond te komen. Dan kun je op je vingers natellen dat die 40% niet haalbaar is. En moet je het eigenlijk wel willen? Waarom en voor wie moet er van alle huizen in de wijk 40% eigen woningbezit zijn, als je weet dat er dan voor vele bewoners die hier al jaren wonen geen plek meer zal zijn. Gewoon, omdat veel bewoners geen koophuis kunnen betalen. Voor de komende jaren tot 2018 wil men bereiken dat van de bewoners in de wijk zo'n 37% tot de midden –en hogere inkomensgroep behoort. Het idee achter deze plannen is dat de wijk dan automatisch veiliger, socialer en schoner wordt. Een gedachte die al lang door diverse onderzoeken is weerlegd.

Zou het niet veel beter zijn als gemeente en Woonstad zich als doel zouden stellen om te "Bouwen voor de buurt"? Samen met bewoners plannen maken, afgestemd op wat de mensen in de wijk nodig hebben. Dan kunnen jonge gezinnen in de wijk blijven wonen,

ouderen en minder validen kunnen naar een benedenwoning, woningen die nog steeds worden verkocht. Wat mensen nu vooral horen is "dat ze weg moeten". En dan te weten dat er een wet is die zegt dat we Samen moeten bouwen. De praktijk is nu nog anders. Maar wellicht is er verandering op komst, want we kunnen ook lezen in het plan dat Woonstad gaat bekijken hoe 't met de woonruimteverdeling en de buurtbinding in de wijk is gesteld.

Drugsoverlast

Het voornemen is om drugspanden aan te pakken en extra politie in te zetten om het aantal dealers en gebruikers omlaag te brengen. Dat dit in het gebiedsplan is opgenomen, is een duidelijk teken dat het met de drugsoverlast nog lang niet is gedaan en we er bovenop moeten blijven zitten. Dat doen we o.a. door Drugs in Kleur; bewoners en politie en Woonstad en deelgemeente lopen door de wijk en melden zaken die met drugsgebruik te maken hebben . Het is dan ook onbegrijpelijk dat terwijl we op straat een toename zien van drugsgebruik er geluiden zijn dat de politieleiding de inzet op de aanpak van drugsoverlast wil verminderen.

Luchtkwaliteit

Een ander onderwerp is de luchtvervuiling. Natuurlijk gaat 't hier over het verkeersrioel van de 's Gravendijkwal/Henegouwerlaan. Omdat deze twee wegen op de grens liggen met deelgemeente Delfshaven, is praten met het ambtelijk apparaat soms erg lastig. De bewonersorganisatie BOOG die zich al jaren

inzet voor de verbetering van de leef- en woonomgeving van de 's Gravendijkwal geeft in haar brief van 13 november 2013 aan wethouder Florijn uiting van haar frustratie over hoe ambtenaren omgaan met de problemen waar bewoners mee te maken . Ze worden van het kastje in Centrum naar de muur in Delfshaven gestuurd. Maar al te vaak hebben de ambtenaren last van een tunnelvisie hoe dingen aangepakt moeten worden. Een visie op de aanleg van overkapping van de "tunnel" ontbreekt echter. In het gebiedsplan Oude Westen is opgenomen dat er een verbod op vrachtverkeer voor de 's Gravendijkwal zou moeten komen, net alsof andere auto's niet vervuilen. Om de luchtkwaliteit te verbeteren moet er gewoon een overkapping komen, hierin voorziet het gebiedsplan niet.

Er staat nog veel meer in het plan; van het opknappen van straten tot aanpak van huiselijk geweld, van stimuleren van schoolsport tot aandacht voor de krachtvrouwen, ook zijn er ondernemers die jongeren aan een baan gaan helpen. Zo draagt iedereen zijn steentje bij om de wijk beter te maken. Voor nu en in de toekomst.

Er zijn ook dingen die gewoon hetzelfde blijven. Zo kunt u voor al uw meldingen en klachten nog steeds 14010 bellen. Het kantoor van de Deelgemeente zal er na 19 maart echter niet meer zijn.

Het volgende artikel gaat over de hoofdtaak van de gebiedscommissie: het organiseren van de participatie.

Kerstversiering

Wilt u in december graag kerstversiering of een leuk versierde kerstboom in huis, maar lukt het u niet om dit zelf te doen? In december en januari houdt Belfleur/Radar een kerstactie. U kunt door vrijwilligers geholpen worden met het aanbrengen van kerstversiering in en rondom uw huis. Ook kunnen zij de kerstboom met u kopen. En zo nodig wordt u in januari geholpen met het aftuigen en opruimen.

Deze kerstactie kost u € 2,50

Wilt u gebruik maken van de actie? Of heeft u andere ondersteuningsvragen? Neem dan contact op met Belfleur/ Radar op telefoonnummer 010-4855898. We zijn bereikbaar van maandag t/m vrijdag tussen 9:00 uur – 12:00 uur.

Oude Westen nog niet 'seniorenproof'

Spirit 55+, de seniorenorganisatie van Rotterdam Centrum, organiseerde vier gesprekken om te achterhalen wat er nodig is opdat ouderen, zo lang als maar mogelijk, in eigen huis kunnen blijven wonen. Op de bijeenkomst in het Oude Westen werd vastgesteld dat veel woningen in de wijk niet echt 'seniorenproof' zijn: trappen, geen lift, te hoge dorpels, douches te klein en te smalle toegangen in huis. Ontwikkelpannen in de wijk zijn onevenredig veel gericht op vermeerdering van koopwoningen en te weinig op sociale woningbouw. Er werd het idee van een woongemeenschap geopperd waar jongeren en ouderen wonen zodat ze elkaar kunnen helpen.

Ondanks de toekomstzorgen en kritiek wilde niemand van de aanwezigen weg uit het Oude Westen. Er zijn voldoende voorzieningen voor

de dagelijkse levensbehoeften, al zou men wat meer groen op prijs stellen. Het is goed toevoegen hier, zo meldde men; zowel over de culturele diversiteit als over het samen leven in het Oude Westen was men tevreden. Er is veel sociale binding. Een kanttekening bij dit positieve verhaal was: "We letten op elkaar maar we zorgen niet voor elkaar". Een duidelijk zorg is het verdwijnen van toegankelijke en aantrekkelijke ontmoetingslocaties voor ouderen.

De aanwezigen vonden het gesprek zinvol, maar zouden in de toekomst liever de politiek aan tafel willen hebben om die rechtstreeks te kunnen aanspreken. Op 22 januari 2014 zullen de uitkomsten van de vier gesprekken in de vorm van een manifest in een netwerkbijeenkomst worden aangeboden aan de politiek.

De Voortplanting

geurends? Kom op zaterdag 21 december of zaterdag 19 januari tussen 12 en 16 uur langs; of meld uw wensen op www.detussentuin.eu.

De Tussentuin aan de Gaffelstraat moet binnenkort vanwege bouwvoorbereidingen verdwijnen en gaat daarom het groen verspreiden over wijk en stad. Op 30 november zijn de eerste bakken met planten verkocht en uitgedeeld. Ook interesse in een krentenboom, een zilverspopulier, een nazaat van de boom van tante Anna, een mintstruik of iets anders groen en

Senioren in de tram

Spirit 55+ organiseerde voor de senioren in het Centrum een rondtour met een oldtimer-tram en een bezoek aan het Trammuseum.

Twée keer per maand Repair café

In 2014 twee keer per maand Repair Café door SP en Klus & Werk Pameijer Oude Westen

Wat doe je met een broodrooster dat het niet meer doet? Met een fiets waarvan het wiel aanloopt? Of met een trui waar motengaatjes in zitten? Weggooien? Mooi niet! Vanaf januari 2014 organiseren SP en Klus & Werk beiden maandelijks een Repair Café in het Oude Westen.

Er staan diverse vaklieden klaar: elektriciens, naaisters en een fietsenmaker helpen gratis bij alle mogelijke reparaties. Ook gereedschap en materialen zijn aanwezig. Mensen die het Repair Café bezoeken, nemen van thuis kapotte spullen mee. Broodroosters, lampjes, föhns, kleding, fietsen, speelgoed, servies... alles wat het niet meer doet, is welkom; en maakt kans op een geslaagde reparatie. De vaklui in het Repair Café weten bijna altijd raad. Door repareren te promoten, willen wij bijdragen aan het verkleinen van de

afvalberg. Dat is hard nodig. In Nederland gooien we ontzettend veel weg. Ook dingen waar bijna niets mis mee is, en die na een eenvoudige reparatie weer prima bruikbaar zouden zijn. Helaas zit repareren bij veel mensen niet meer in het systeem. Met het Repair Café willen we daar verandering in brengen. Repareren bespaart ook geld en kostbare grondstoffen en draagt bij aan de beperking van de CO2-uitstoot. En zelf repareren is vooral leuk, en vaak heel makkelijk.

Tenslotte is het Repair Café ook bedoeld om buurtbewoners met elkaar in contact te brengen en te ontdekken dat er veel kennis en praktische vaardigheden in de buurt aanwezig zijn. Als je samen met een buurtgenoot een fiets, een cd-speler of een broek hebt gerepareerd, bekijk je die persoon toch anders als je hem of haar de volgende keer op straat tegenkomt. Samen repareren kan leiden tot nieuwe contacten in de buurt.

Repair Café
Weggooien? Mooi niet!

Waar en wanneer? iedere eerste zaterdag van de maand van 12.00 tot 16.00 uur bij de SP, Gaffelstraat 61b en iedere tweede vrijdag van de maand van 12.00 tot 15.00 uur bij Klus & Werk, Schietbaanstraat 33
Meer informatie: Henk Freeling - SP, tel. 06-14 96 93 42. henkfreeling@gmail.com
Joke Jongsma - Klus & Werk, 010 436 70 42. joke.jongsma@pameijer.nl

Kijk ook op www.repaircafe.nl

PIET

Wiskunde

Begin dit jaar kreeg ik een brief van het Erasmus Medisch Centrum (EMC) met het verzoek mee te werken aan een uitgebreid onderzoek naar de oorzaak en behandelingsmogelijkheid van prostaatkanker. Ter wille van de wetenschap en de gezondheidszorg doe je daar uiteraard aan mee. Lange tijd hoorde ik er niets meer over tot ik vorige week een brief kreeg met het verzoek bloed voor dit onderzoek af te staan. Geen enkel probleem! Ik werd op een middag zo en zo laat verwacht. Maar op de bewuste dag regende het cats and dogs, dus op de fiets kon ik er niet naar toe. Met de auto wordt het ingewikkeld (de hoofdingang ligt aan een doodlopende weg met slagbomen)

en met de metro al helemaal want het EMC heeft recentelijk een nieuwe hoofdingang gemaakt, zover mogelijk bij het metrostation vandaan. Dus ik pak de paraplu en ga gewoon wandelen. Een flink stuk, maar terug zie ik wel weer. Het EMC is een gigantisch complex met vele gebouwen dus heb je als bezoeker behoefte aan duidelijk bewegwijzering. Nou, om daarmee je weg te vinden in het EMC heb je wel Hogere Wiskunde nodig. Om je op weg te helpen, hangen er in de hal borden in de lucht met daarop een grote hoeveelheid letters en cijfers in de geest van ‘ba2, bd.3, da2, enz.....’. Een grote algebrasom. Aan vriendelijk dames om je verder te helpen

geen gebrek, maar die spreken ook in algebra. Toen ik eindelijk mijn eindbestemming dacht te hebben bereikt, begreep de zuster in balie 1 niet wat ik daar kwam doen en na enig overleg met een zuster elders werd ik doorverwezen naar wachtruimte A. Daar zat verder niemand dus ging ik naar balie 3 om informatie. Een vriendelijke verpleegster bracht mij naar wachtruimte B en daar kwam een aardige bloedprikster mij ophalen. Wie verzint zo een bewegwijzering? Elke willekeurige patiënt zou het beter doen. Was het een zoon of dochter van.....? Een aankomend wiskundestudent? In elk geval iemand die nog nooit in een ingewikkeld gebouw is geweest en ook nog nooit in de rol van patiënt heeft gezeten. Als het EMC

nu één keer een vakman een goede bewegwijzering laat maken, kunnen ze zo een aantal verpleegkundigen ontslaan die nu veel tijd moeten verdoen aan het begeleiden van dolende patiënten. Toen ik weer buiten stond, regende het nog steeds, dus ik besloot de metro te nemen; daar kwam ik toch langs. Een ogen-schijnlijk metrostation, nog het dichtst bij het EMC bleek een lift te zijn met op de deur een plakker met de tekst ‘Sorry, ik ben even buiten dienst’. Aan de berg bladeren en afval tegen de deur te zien is dat ‘even’ nogal rekkelijk. De meest dichtbij zijnde gewone ingang is aan de andere kant van een vierbaans autoweg zonder zebra en bij die ingang bleek de roltrap het niet te doen. Je zou met je tante in een rolstoel naar het ziekenhuis moeten!

Wat wordt de WATT?

Na een periode van leegstand is er weer leven te bespeuren in het pand naast de ingang van het Wijkpark. Veel leven zelfs, want vanaf afgelopen zomer wordt er hard verbouwd aan de benedenverdieping.

Van bioscoop via poppodium naar supermarkt. Vanaf de jaren dertig van de vorige eeuw was het pand aan de West-Kruiskade een bioscoop (Roxy, later Arena). In de jaren tachtig werd het jongerencentrum Arena en nog later poppodium Nighttown. Jarenlang werden daar popconcerten gegeven, vaak door artiesten die later wereldberoemd zouden worden. De opvolger van Nighttown, poppodium WATT, stopte in 2010 en het pand kwam leeg te staan.

Na enige tijd werd het aangekocht door een groep jonge Chinese ondernemers, met een ambitieus plan er een modern Aziatisch Cultureel Centrum te ontwikkelen. Het moderne Azië zou daarin gepresenteerd worden in de vorm van een expositieruimte, een culinaire markt en een ontvangstzaal, aangevuld met een restaurant en short-stay hotelaccommodatie. Omdat het verhuren van de horecaruimte op de begane grond niet vlot lukte, werden de plannen dit jaar bijgesteld en werd de hele benedenverdieping verhuurd aan de Aziatische supermarkt “Amazing Oriental”. Op 6 december aanstaande zal deze de deuren openen.

Gouvernestraat
Bewoners van de Gouvernestraat vroegen zich bezorgd af welke gevolgen dat zou hebben: de expeditie-uitgang van een grote supermarkt in hun woonstraat. Hoe moet dat gaan met laden en lossen? Op een informatiebijeenkomst lichtten de nieuwe eigenaren hun plannen met het gebouw toe. Vervolgens studeert de deelgemeente op een mogelijke andere inrichting van de Gouvernestraat, met meer ruimte voor voetgangers en voor laden en lossen. Dat laden en lossen zal volgens de supermarktmanager slechts enkele malen per week op vaste tijdstippen overdag gebeuren.

Plannen
In 2014 zullen het culturele centrum, een ontvangszaal en restaurant op de 1e verdieping verder worden ontwikkeld. De lelijke noodtrappen en afzuiginstallatie in het wijkpark zullen verdwijnen om, als het aan de Chinese eigenaren ligt, vervangen te worden door een enkele trap, die ook toegang naar boven zou moeten bieden. Aan de hotelaccommodatie op de 2e verdieping denkt men in 2015 toe te komen. Een nieuwe toekomst voor een beeldbepalend gebouw aan de West-Kruiskade!

Ahmad, een bijzondere vrijwilliger

Dik ingepakt zit Ahmad in de Leeszaal. Zijn cv-ketel ging gisteravond kapot. Even op temperatuur komen dus. Elke zaterdag werkt Ahmad hier als gastheer. En dat is niet het enige vrijwilligerswerk dat hij doet. Er lijkt geen einde te komen aan de lijst, terwijl Ahmad nog niet eens 4,5 jaar in Nederland is. Op 15 juli 2009 arriveerde hij in zijn eentje op Schiphol, als vluchteling vanuit Somalië. In Somalië was hij actief als maatschappelijk werker, in de hoofdstad Mogadishu. Na de eerste opvang in het asielzoekerscentrum (AZC) in Ter Apel volgde een ‘tournee’ door Nederland. In nauwelijks drie jaar tijd zag hij vijf verschillende AZC’s van binnen. Aan stilzitten was hij niet gewend, en al na twee weken ging hij aan de slag als vrijwilliger. In het AZC Gilze en Rijen hielp hij met het schoonmaken van de ruimten. Voor de Stichting Dagloon in Nijmegen, een re-integratieproject, werkte hij als schoonmaker op straat. Ook bood hij hulp als vertaler Arabisch-Engels, twee talen die hij naast het Somalisch leerde op school – die hij helaas op één jaar na niet af kon maken wegens de Somalische Burgeroorlog.

Nederlands oefenen
Iets anders waar Ahmad zich in vastbeet, was het zo snel mogelijk leren van de Nederlandse taal. “Zonder kennis van de taal is het bijna onmogelijk om te integreren.” Geen beveiliging in de AZC’s waar Ahmad verbleef was veilig voor hem: Nederlands oefenen, Nederlands oefenen, Nederlands oefenen. Daarnaast studeerde hij via de Somalisch-talige website ‘Welkom in Nederland’ en probeert zo veel mogelijk te lezen, onder andere de gratis krant Metro. In december 2011 kwam er gelukkig een einde aan zijn onzekere situatie: hij kreeg een tijdelijke verblijfsvergunning. Een paar maanden later, hij weet de datum nog exact – 6 april 2012 – arriveert Ahmad in het Oude Westen, en maakte al snel kennis met de Aktiegroep. “Ik werd ontvangen met de woorden ‘hartelijk welkom’. Dat had ik nog niet eerder gehoord.” Het Oude Westen is vanaf dat moment een zeer actieve bewoner rijker. Samen met Amina, eveneens van Somalische afkomst (en eerder geportretteerd in deze krant) en Gina en Corinne organiseert hij het Somalisch Spreekuur in de buurtwinkel, en fungeert als tolk. Ook is hij voorzitter van de Somalische Werkgroep Oude Westen, een groep die zich inzet voor betere integratie in de wijk en in de stad van mensen met een Somalische achtergrond. En zo kunnen we nog wel even doorgaan: Ahmad is actief voor de zelfhulpgroep Sterker door Taal (zelf slaagde hij in juli van dit

“Ik werd bij de Aktiegroep ontvangen met de woorden ‘hartelijk welkom’. Dat had ik nog niet eerder gehoord.”

jaar voor zijn inburgeringsexamen) en voor Drugs in Kleur. Dat laatste is een project in het Oude Westen “waarbij bewoners actief betrokken worden bij de aanpak van drugs-overlast in de wijk. Tijdens het ‘schouwen’ van de wijk door bewoners, wijkagenten en vertegenwoordigers van woningbouwcorporaties worden op een kaart in vijf verschillende kleuren de eventuele aanwezigheid of sporen van drugsgebruik aangegeven. Op deze manier komen alle overlastplekken van een wijk in beeld en kunnen afspraken over de aanpak worden gemaakt.” (www.hetccv.nl/) En alsof dat nog niet genoeg is, bezorgt hij ook nog eens deze krant. De rode draad in Ahmad’s verhaal is zijn wens om van het Oude Westen een betere wijk te maken, zichzelf te ontwikkelen en anderen te helpen.

Huisvestingsprobleem
Wat de toekomst van Ahmad betreft is er nog veel onduidelijkheid. Als hij niet werkt, dan reist hij per trein heen en weer tussen Rotterdam en het AZC in Dronten, in de provincie Flevoland. Daar verblijven zijn vrouw en vier kinderen (tussen de zes en tien jaar oud), in afwachting van een eventuele verblijfsvergunning. Als die er komt en hij herenigd is met zijn gezin, is er overigens wel een huisvestingsprobleem. Zijn huidige woning is veel te klein voor zes personen. De kans is daarom groot dat hij het Oude Westen moet verlaten, wegens de lange wachtlijsten voor een woning in deze

wijk. Daarnaast wil Ahmad op termijn ook graag een betaalde baan, en zo nodig een opleiding volgen. Wat hij precies wil, weet hij nog niet. “Eerst moet ik nog meer ervaring opdoen en mijzelf blijven ontwikkelen. Alles is welkom. Ik ben een leerling.” Dat hij, ook als hij op termijn betaald werk heeft gevonden, actief wil blijven voor deze wijk, en voor de Aktiegroep, dat staat voor Ahmad vast. De Aktiegroep kan zich gelukkig prijzen met zo’n grote fan. Ahmad: “Het Oude Westen zonder Aktiegroep, is als een koe zonder melk!” En nu we hier toch zitten te praten, wil Ahmad een aantal mensen met naam en toenaam bedanken voor alles wat ze voor hem hebben gedaan: “Amina, Corine, Gina, Natalie en Petra, en nog een heleboel anderen, bedankt.” Nou Ahmad, als er hier iemand bedankt moet worden voor zijn inzet voor deze wijk, dan ben jij het!

Een spa en een bats

“Dat is een spa en dat is een bats, die hebben een verschillende functie. En vooral van belang: altijd je gereedschap schoon weghangen na gebruik.” Op dinsdag 5 november zaten tien vrijwilligers van de wijktaai, zonder veel acht te slaan op de stromende regen, onder het afdak temidden van een grote verzameling tuingereedschap. Henk Postuma, een ervaren volkstuinder uit Rotterdam-Zuid, was naar het centrum afgereisd om de vrijwilligers wegwijs te maken over het gebruik van de verschillende werktuigen. En om te wijzen op het belang van goed onderhoud. Het werd een koude maar ook zeer leerzame en inspirerende ochtend, die afgesloten werd met een gezamenlijke lunch.

In het boek *De wereld zonder ons* (Uitg. Atlas, 2007) beschrijft Alan Weisman wat er met de natuur zou gebeuren als de mens van de aardbodem verdween. Antwoord: de natuur zou zich snel herstellen. Huizen en andere bouwwerken zouden vervallen en 'terwijl de bestrating barst, komt [...] onkruid zoals wilde kool, klaver en kleeftkruid aanwaaien, dat zich ingraaft in de nieuwe barsten, die nog breder worden'.

Zonder onderhoudsdienst zal dit onkruid niet worden verdelgd en de scheuren niet gedicht. Vervolgens komt *ailanthus* op, ofwel hemelboom, de exotische plantensoort die zich het snelst vermenigvuldigt (in het Oude Westen onder andere te vinden in de Bloemkwekersstraat). 'Zonder mens om hun jonge

Appelboom in achtertuin Gaffelblok, nabij de Nieuwe Binnenweg

spruiten uit te rukken, tillen krachtige *ailanthus*wortels binnen vijf jaar trottoirs op en richten ze een enorme ravage aan in de riolen [...]. Tonnen bladafval in goten levert vruchtbare grond voor inheemse eiken en esdoorns, en het snel toenemende aantal vogels zorgt voor de verspreiding van appelbomen. Door het ontbreken van luchtvervuiling zal de biodiversiteit toenemen, met uiteindelijk een totaal andere aarde als gevolg. Kortom: 'Als wij er niet meer zijn, is alles wat wij geschapen hebben in een oogwenk overspoeld, verteerd en overwoekerd.'

Rondje 'stadsnatuur zonder ons'

Gudrun Feldkamp is een expert op het gebied van stedelijk groen en initiatiefneemster van de Rotterdamse Groene Loper. Gezamenlijk lopen wij op een vroege herfstochtend het Oude Westen in, over de West-Kruiskade, waar geen groene eer aan te behalen valt zodat we snel de Wijk tuin inslaan, wel geheel door mensen aangelegd en onderhouden. Gudrun wijst op een boom, meer precies op de stam, die door een grijsgroene korst wordt bedekt. 'Korstmos op bomen is de echte natuur,' vertelt ze. 'Alleen bij een goede luchtkwaliteit is er veel korstmos.' In de binnenstad is de lucht redelijk schoon; de vervuiling wordt daar immers alleen veroorzaakt door auto's, waarvan er in dat gebied niet zo heel veel zijn.

Urtica

Vanuit de Wijk tuin lopen we naar de Gaffelstraat, waar we ergens halverwege blijven staan. Onder het hek van een speelpleintje groeit brandnetel (*Urtica*), de plant die een hoofdrol speelt in het sprookje van Andersen, waarin een prinses er hemden van moet maken om haar zwanenbroers weer om te toveren tot mensenbroers. De plant ook die vol geneeskrachtige eigenschappen zit en zo belangrijk is voor het voortbestaan van veel vlindersoorten, een plant die je kunt gebruiken als voedsel en thee en waar je stof voor kleding van kunt weven. Dit omstreden gewas is

ook tijdens ons rondje groen door het Oude Westen goed voor een interessant verhaal. Zonder mensen zou de brandnetel, die groeit op rijk bemeste grond, de stad als eerste overnemen. (Gudrun legt uit dat de grond in de stad rijk is door dingen als hondenpoep, weggegooide boterhammen en bemesting door de gemeente met vooral kunstmest.) Zodra de brandnetel alle voeding heeft opgenomen en de grond is uitgeput, komen de soorten aan bod die een arme grond behoeven, zoals riet- en grassoorten maar ook veldbloemen, waardoor er een rijkere variëteit ontstaat. De door mensen verlaten stad zou er op den duur heel fleurig uit gaan zien.

Insectenhôtels van porselein

Ter hoogte van het Gaffelblok valt één voortuin op. Je oog wordt onwillekeurig naar de uitgestalde brocante toe getrokken: theekoppen van Engels porselein staan netjes op een rij op het raamkozijn, ertussenin twee barokke vazen, her en der plastische ornamenten. Curiosa die volgens Gudrun stuk voor stuk uitstekende insectenhôtels zijn, de beestjes kruipen in de spleten en smalle openingen om eitjes te leggen of de winter door te komen. De witte engel op haar zuil met plastic bloemen aan haar voeten staart naar de rode geranium naast het tuinhok.

Achtertuin

Het toeval wil dat ik al eerder kennismakte met de eigenaar van de rijk gedecoreerde voortuin van het Gaffelblok. Zijn naam is Victor van Haasen en hij is vooral een creatief tuinier. Victors achtertuin weerspiegelt zijn gemoedstoestand ('vrolijk' of 'somber') en ziet er elk jaar weer anders uit (dit jaar 'neutraal'). Onder het gespannen net vliegen twee tamme witte pauwstaartduiven, en 's avonds scharrelen er ongewenste muizen door de tuin. De laatste zijn deel van de stadsnatuur, net als de egelcolonne die elke avond langs Victors achtertuin loopt: drie grote en vijf kleine. 'De egels in het Wijkpark zijn mager, maar deze zijn juist heel dik, enorm,' geeft hij met zijn handen aan. 'Dat komt doordat ze mee-eten van het kattenvoer dat verderop

Decoratieve voortuin Gaffelstraat, herfst 2013

door een mevrouw wordt neergezet.' Victors tuin is een vrolijke mix van planten en smaakvolle kitsch: het meeste groen heeft hij van burens gekregen en de vissen in de vijver zijn van Markplaats. De Griekse pilaren die tegen het tuinhok staan heeft hij zelf gemaakt en het menshoge godinnenbeeld dat ertussen staat heeft hij met de trein opgehaald. ('Met mijn arm om haar heen geslagen waren wij een echte publiekstrekker op het perron,' vertelt Victor schaterlachend.)

Biodiversiteit

Gudrun en ik vervolgen ons rondje naar de achterkant van het Gaffelblok, langs de decoratieve tuin van Victor van Haasen. We stoppen voor een weelderig begroeide tuin, die te oordelen aan de plantensoorten een rijk bemeste grond heeft: heggenrank, braam, haagwinde. Op het muurtje van de tuin hangt een bordje: 'het bloempje dankbaarheid groeit in weinig tuinen'. Een mussenkolonie vliegt af en aan, de vogeltjes vinden er alles wat ze nodig hebben. Een bewoner van een naburige tuin, nieuwsgierig geworden, komt een praatje maken. Ook hij is een enthousiast tuinier die behalve zijn eigen tuin de tuin van de buurman bijhoudt, die ooit bijna geheel uit duizendblad bestond. Door een gerichte beplanting (zoals kweeper, vlinderstruik, Japanse wijnbes, vuurdoorn – van de bessen kun je jam maken) probeert hij vogels te lokken. Waar hij succesvol in is, want maar liefst zestien soorten heeft hij in de tuinen geteld, waaronder de lijster en de bonte specht. Behalve vogels – inclusief de gierzwaluw, symbool van de zomer – en egels verblijven er vleermuizen in de omgeving, die in de bomen nestelen.

'De natuur zonder ons'

Tot besluit

Hoe fascinerend ook, van het scenario 'de wereld zonder ons' zullen wijzelf geen getuigen meer zijn. In plaats daarvan, en heel wat realistischer, kunnen we toezien hoe mensen in het Oude Westen, zoals de voornoemde bewoners van het Gaffelblok, bij leven en welzijn zorgen voor vermeerdering van het groen in de wijk. Net als voor verspreiding van het groen trouwens. Neem nou de zestigjarige 'boom van tante Anna' in de Tussentuin. Scheuten daarvan zullen in het voorjaar op diverse plekken in de stad voor nazaten gaan zorgen. Ook zijn er al zakjes zaad uit de Tussentuin uitgedeeld voor verdere verspreiding. En of dat nog niet genoeg is, zijn planten uit diezelfde – ter ziele gaande – Tussentuin al geadopteerd. Als deze trend doorzet, en alles wijst erop dat dat zo is, zal het Oude Westen in elk geval ook dankzij de aanwezigheid van mensen vergroenen. Vogels en andere dieren volgen vanzelf.

door Anna Penta groenoudewesten@mail.com

COLOFON

buurkrant
Oude Westen

**Aktiegroep
Het Oude Westen**
Gaffelstraat 1,
3014 RA Rotterdam
010-436 1700

buurkrant@aktiegroep
oudewesten.nl

Redactie:
André Hart,

Marianne Maaskant,
Rob van der Meulen,
Charissa de Regt,
Piet Slikkerman en
Joke van der Zwaard

**Medewerkers aan dit
nummer:**
Anne Bode en
Heleen van der Linden

Lay Out: Han Snaaijer
en Jim van der Put
Fotografie:
Marianne Maaskant,
Marianne Bulens e.a.

Oplage: 4500
verschijnt 10x per jaar

www.aktiegroepoudewesten.nl